

Jakobit

¹ duke e ditur se sprova e besimit tuaj sjell qëndrueshmëri. ² Dhe qëndrueshmëria të kryejë në ju një vepër të përsosur, që ju të jeni të përsosur dhe të plotë, pa asnjë të metë. ³ Por në qoftë se ndonjërit nga ju i mungon urtia, le të kërkojë nga Perëndia, që u jep të gjithëve pa kursim, pa qortuar, dhe atij do t'i jepet. ⁴ Por le ta kërkojë me besim, pa dyshuar, sepse ai që dyshon i ngjan valës së detit, të cilën e ngre dhe e përplas era. ⁵ Dhe ky njeri të mos pandehë se do të marrë diçka nga Zoti, ⁶ sepse është një njeri me dy mendje, i paqëndrueshëm në gjithë rrugët e veta. ⁷ Dhe vëllai më i poshtme le të madhështohet në lartësimin e tij, ⁸ dhe i pasuri në uljen e tij, sepse do të shkojë si lule bari. ⁹ Në fakt si lindi dielli me të nxehtit e tij dhe e thau barin, dhe lulja e tij ra dhe bukuria e pamjes së vet humbi: kështu do të fishket edhe i pasuri në udhët e tij. ¹⁰ Lum njeriu që ngulmon në provë, sepse kur del i aprovuar, do të marrë kurorën e jetës, të cilën Zoti ua premtoi atyre që e duan. ¹¹ Askush kur tundohet të mos thotë: “Jam tunduar nga Perëndinë”, sepse Perëndia nuk mund të tundohet nga e keqja, dhe ai vet nuk tundon asnjeri. ¹² Por secili tundohet i udhëhequr dhe i mashtruar nga lakminë e vet. ¹³ Pastaj lakmia, pasi mbarset, pjell mëkatin dhe mëkati, si të kryhet, ngjiz vdekjen. ¹⁴ Mos u mashtroni, vëllezërit e mi shumë të dashur; ¹⁵ çdo gjë e mirë që na jepet dhe çdo dhuratë e përsosur

vjen prej së larti dhe zbret nga Ati i dritave, pranë së cilit nuk ka ndërrim dhe as hije ndryshimi. ¹⁶ Ai na ngjizi me vullnetin e tij me anë të fjalës të së vërtetës, që ne të jemi në një farë menyrë fryti i parë i krijesave të tij. ¹⁷ Prandaj, vëllezërit e mi shumë të dashur, çdo njeri të jetë i shpejtë në të dëgjuar, i ngadalshëm në të folur dhe i ngadalshëm në zemërim, ¹⁸ sepse zemërimi i njeriut nuk kryen drejtësinë e Perëndisë. ¹⁹ Prandaj, hiqni çdo ndyrësi dhe mbeturinë ligësie, pranoni me butësi fjalën e mbjellë në ju, e cila mund të shpëtojë shpirtat tuaj. ²⁰ Dhe bëhuni bërës të fjalës dhe jo vetëm dëgjues, që gënjejnë vetveten. ²¹ Sepse nëse dikush është dëgjues i fjalës dhe jo bërës, ai i përngjan një njeriu që e shikon fytyrën e tij natyrale në një pasqyrë; ²² ai e shikon veten dhe pastaj ikën, duke harruar menjëherë si ishte. ²³ Ndërsa ai që do të shikojë me vemendje ligjin e përsosur, i cili është ligji i lirisë, dhe ngulmon në të, duke mos qenë një dëgjues harraq, por një bërës i veprës, ai do të jetë i lumtur në veprimtarinë e vet. ²⁴ Në qoftë se ndokush nga ju mendon se është fetar, edhe nuk i vë fre gjuhës së vet, sigurisht ai e mashtron zemrën e vet, feja e këtij është e kotë. ²⁵ Feja e pastër dhe pa njollë përpara Perëndisë dhe Atit është kjo: të vizitosh jetimët dhe të vejat në pikëllimet e tyre dhe ta ruash veten të pastër nga bota. ²⁶ Vëllezër të mi, mos i lidhni preferencat personale me besimin e Zotit tonë Jezu Krisht, Zoti i lavdisë. ²⁷ Sepse në qoftë se në asamblenë tuaj hyn një njeri me një unazë prej ari, me rroba të shkëlqyera, dhe hyn edhe një i varfër me një rrobë

të fëlliqur,

2

¹ dhe ju i drejtoni sytë nga ai që vesh rroben e shkëlqyer dhe i thoni: “Ti ulu këtu, në vendin e mirë”, dhe të varfërit i thoni: “Ti rri atje, në këmbë”, ose: “Ulu këtu, afër stolit të këmbëve të mia”, ² a nuk bëtë ju një dallim në mes tuaj, duke u bërë kështu gjykatës me mendime të këqija? ³ Dëgjoni, vëllezër të mi shumë të dashur, a nuk i zgjodhi Perëndia të varfërit e botës, që të jenë të pasur në besim dhe trashëgimtarë të mbretërisë që ua premtoi atyre që e duan? ⁴ Po ju i shnderuat të varfërit! A nuk janë vallë të pasurit ata që ju shtypin, dhe nuk janë këta ata që ju heqin nëpër gjykata? ⁵ A nuk janë ata që blasfemojnë emrin e lavdishëm që u thirr mbi ju? ⁶ Në qoftë se ju më të vërtetë e përmbushni ligjin mbretëror sipas Shkrimit: “Duaje të afërmin tënd si vetveten”, bëni mirë; ⁷ por në qoftë se bëni preferenca personale, ju kryeni mëkat dhe dënoheni nga ligji si shkelës. ⁸ Sepse kushdo që e zbaton gjithë ligjin, por e shkel në një pikë, është fajtor në të gjitha pikat. ⁹ Sepse ai që ka thënë: “Mos shkel kurorën”, ka thënë gjithashtu: “Mos vraj”. Prandaj nëse ti nuk shkel kurorën, por vret, ti je shkelës i ligjit. ¹⁰ Prandaj të flisni e të veproni sikurse të duhej të gjykoheshit nga ligji i lirisë, ¹¹ sepse gjyqi do të jetë pa mëshirë për atë që nuk ka treguar mëshirë; dhe mëshira triumfon mbi gjykimin. ¹² Ç’dobi ka, vëllezër të mi, nëse dikush thotë se ka besim, por nuk ka vepra? A mund ta shpëtojë atë besimi? ¹³ Dhe në qoftë se një vëlla ose një motër janë të zhveshur dhe u

mungon ushqimi i përditshëm, ¹⁴ dhe dikush nga ju u thotë atyre: “Shkoni në paqe! Ngrohuni dhe ngopuni”, dhe nuk u jepni atyre gjërat për të cilat kanë nevojë për trupin, ç’dobi ka? ¹⁵ Po kështu është edhe besimi; në qoftë se s’ka vepra, është i vdekur në vetvete. ¹⁶ Po dikush do të thotë: “Ti ke besimin, dhe unë kam veprat”; më trego besimin tënd pa veprat e tua dhe unë do të të tregoj besimin tim me veprat e mia. ¹⁷ Ti beson se ka vetëm një Perëndi. Mirë bën; edhe demonët besojnë dhe dridhen. ¹⁸ Po, a dëshiron të kuptosh, o njeri i kotë, se besimi pa vepra është i vdekur? ¹⁹ Abrahami, ati ynë, a nuk u shfajësua me anë të veprave, kur e ofroi birin e vet, Isakun, mbi altar? ²⁰ Ti e sheh se besimi vepronte bashkë me veprat e tij, dhe se, nëpërmjet veprave, besimi u përsos. ²¹ Kështu u përmbush Shkrimi, që thotë: “Edhe Abrahami i besoi Perëndisë, dhe kjo iu numërua për drejtësi”; dhe u quajt miku i Perëndisë. ²² Ju shikoni, pra, se njeriu shfajësohet nga veprat dhe jo vetëm nga besimi. ²³ Gjithashtu a nuk u shfajësua edhe Rahabi, lavirja, nga veprat, kur i priti të dërguarit dhe i përcolli nga një udhë tjetër? ²⁴ Sepse, sikurse trupi pa frymën është i vdekur, ashtu edhe besimi, pa vepra, është i vdekur. ²⁵ Vëllezër të mi, mos u bëni shumë mësues, duke ditur se do të kemi një gjykim më të ashpër, ²⁶ sepse të gjithë gabojmë në shumë gjëra. Në qoftë se dikush nuk gabon në të folur, është njeri i përsosur, dhe është gjithashtu i aftë t’i vërë fre gjithë trupit.

3

¹ Ja, u vëmë fre në gojë kuajve, që të na binden,

dhe ta drejtojmë kështu gjithë trupin e tyre. ² Ja, edhe anijet, edhe pse janë shumë të mëdha dhe shtyhen nga erëra të forta, drejtohen nga një timon shumë i vogël, atje ku do timonieri. ³ Kështu edhe gjuha është një gjymtyrë e vogël, por mbahet me të madh. Ja, një zjarr i vogël ç'pyll të madh djeg! ⁴ Edhe gjuha është një zjarr, një botë paudhësie; ajo është vendosur midis gjymtyrëve tona, gjuha e fëlliq gjithë trupin, ndez ecjen e natyrës dhe ndizet nga Gehena. ⁵ Sepse çdo lloj bishash, shpendësh, zvaranikësh e kafshësh të detit mund të zbuten dhe janë zbutur nga natyra njerëzore, ⁶ kurse gjuhën asnjë nga njerëzit s'mund ta zbusë; është një e keqe e papërmbajtshme, plot me helm vdekjeprurës. ⁷ Me atë ne bekojmë Perëndinë dhe Atin, dhe me të ne mallkojmë njerëzit që janë bërë sipas shëmbëllimit të Perëndisë. ⁸ Nga e njehta gojë del bekimi dhe mallkimi. Vëllezër të mi, nuk duhet të ishte kështu. ⁹ Mos vallë burimi nxjerr nga e njehta vrimë ujë të ëmbël e të hidhur? ¹⁰ A mundet të prodhojë fiku ullinj, ose hardhia fiq? Kështu asnjë burim nuk mund të japë ujë të kripur dhe të ëmbël. ¹¹ Kush është ndër ju i urtë dhe i ditur? Le të tregojë me sjellje të bukur veprat e tij me zemërbutësi të urtësisë. ¹² Por në qoftë se ne zemrën tuaj keni smirë të hidhur dhe grindje, mos u mbani me të madh dhe mos gënjeni kundër së vërtetës. ¹³ Kjo nuk është dituri që zbret nga lart, por është tokësore, shtazore, djallëzore. ¹⁴ Sepse atje ku ka smirë dhe grindje, atje ka trazirë dhe gjithfarë veprash të këqija, ¹⁵ Kurse dituria që vjen nga lart,

më së pari është e pastër, pastaj pajtuese, e butë, e bindur, plot mëshirë dhe fryte të mira, e paanshme dhe jo hipokrite. ¹⁶ Dhe fryti i drejtësisë mbillet në paqe për ata që bëjnë paqen. ¹⁷ Nga vijnë luftërat dhe grindjet te ju?. A nuk vijnë, nga pasionet që luftojnë ndër gjymtyrët tuaja? ¹⁸ Ju lakmoni dhe nuk keni, ju vrisni dhe keni smirë dhe nuk fitoni gjë; ju ziheni dhe luftoni, por nuk keni, sepse nuk kërkonte.

4

¹ Ju kërkonte dhe nuk merrni, sepse kërkonte keqas që të shpenzoni për kënaqësitë tuaja. ² O shkelës dhe shkelëse të kurorës, a nuk e dini se miqësia me botën është armiqësi me Perëndinë? Ai, pra, që don të jetë mik i botës bëhet armik i Perëndisë. ³ Apo pandehni se Shkrimi thotë kot: “Fryma që rri në ne a lakmon deri në smirë”? ⁴ Por ai jep hir edhe më të madh; prandaj thotë: “Perëndia u kundërvihet mendjemëdhenjve dhe u jep hir të përrulurve”. ⁵ Nënshtroni, pra, Perëndisë, kundërshtoni djallin dhe ai do të largohet nga ju! ⁶ Afrohuni te Perëndia dhe ai do t’ju afrohet juve; pastroni duart tuaja, o mëkatarë; dhe pastroni zemrat o njerëz me dy mendje! ⁷ Pikëllohuni, mbani zi dhe qani; të qeshurit tuaj le të kthehet në zi, dhe gëzimi në trishtim. ⁸ Përruluni përpara Zotit, dhe ai do t’ju lartësojë! ⁹ Mos flisni keq për njeri tjetrin, vë-llezër; ai që flet kundër vëllait dhe e gjykon vëllanë e vet, flet kundër ligjit dhe gjykon ligjin; dhe, po të gjykos ligjin, ti nuk je zbatues i ligjit, por gjykatës. ¹⁰ Ka vetëm një Ligdhënës, që mund të të shpëtojë ose të të çojë në humbje; por

ti kush je që gjykon një tjetër? ¹¹ Dhe tani, ju që thoni: “Sot ose nesër do të shkojmë në atë qytet, dhe do të rrijmë atje një vit, do të tregtojmë dhe do të fitojmë”, ¹² ndërsa nuk dini për të nesërmen. Sepse ç’është jeta? Është avull që duket për pak, dhe pastaj humbet. ¹³ Në vend që të thoni: “Në dashtë Zoti dhe në paçim jetë, ne do të bëjmë këtë ose atë gjë”. ¹⁴ Ju, përkundrazi, mburreni në arrogancën tuaj; çdo mburrje e tillë është e keqe. ¹⁵ Ai, pra, që di të bëjë të mirë edhe nuk e bën, bën mëkat. ¹⁶ Dhe tani ju, o pasanikë: qani dhe vajtoni për të këqijat që do t’ju zënë! ¹⁷ Pasuria juaj u kalb dhe rrobat tuaja i brejti tenja.

5

¹ Ari dhe argjendi juaj u ndryshkën, dhe ndryshku i tyre do të jetë një dëshmi kundër jush dhe do t’ju përpijë mishërat si zjarr; keni mbledhur thesare në ditët e fundit. ² Ja, paga që u keni ngrënë puntorëve që ju korrën arat, po këlthet; dhe klithmat e atyre që korrën, arritën në vesh të Zotit të ushtrive. ³ Jetuat mbi tokë ndër qejfe dhe shkapërderdhje; i ushqyet zemrat tuaja si për ditë të të therurit. ⁴ Dënuat dhe vratë të drejtin: ai nuk ju kundërshtoi. ⁵ Tani, pra, vëllezër, jini të durueshëm deri në ardhjen e Zotit; shikoni si e pret me durim bujku frytin e çmuar të tokës, deri sa të marrë shiun e parë dhe të fundit. ⁶ Jini të durueshëm edhe ju dhe forconi zemrat tuaja, sepse ardhja e Zotit është afër. ⁷ Mos u ankoni nga njeri tjetri, vëllezër, që të mos dënoheni; ja, gjykatësi është te dera. ⁸ O vëllezër të mi, merrni si

shembull vuajtjeje dhe durimi profetët, që folën në emër të Zotit. ⁹ Ja, ne shpallim të lum ata që duruan; ju keni dëgjuar për durimin e Jobit, dhe e keni parë fatin përfundimtar që Zoti i rezervoi, sepse Zoti është plot mëshirë e dhembshuri. ¹⁰ Dhe, para së gjithash, vëllezër të mi, mos bëni be as për qiellin as për dheun, as mos bëni ndonjë be tjetër; por le të jetë “po” -ja juaj “po” dhe “jo” -ja “jo”, që të mos bini nën dënim. ¹¹ A vuan ndonjë nga ju? Le të lutet. A është i gëzuar ndokush? Le të këndojë psalme! ¹² A është i sëmurë ndonjë nga ju? Le të thërrasë pleqtë e kishës dhe ata të lutën përmbi të, dhe le ta lyejnë me vaj në emër të Zotit, ¹³ dhe lutja e besimit do ta shpëtojë të sëmurin dhe Zoti do ta mëkëmbë; dhe nëse ka bërë mëkate, ato do t’i falen. ¹⁴ Rrëfeni fajet njeri tjetrit dhe lutuni për njeri tjetrin, që të shëroheni; shumë fuqi ka lutja e të drejtit kur bëhet me gjithë shpirt. ¹⁵ Elia ishte një njeri me të njëtat pasionet tona, dhe u lut intensivisht që të mos binte shi, edhe nuk ra shi mbi dhe për tre vjet e gjashtë muaj. ¹⁶ Dhe u lut përsëri dhe qielli dha shi edhe dheu dha frytin e vet. ¹⁷ Vëllezër, në qoftë se ndonjë nga ju del nga rruga e së vërtetës dhe dikush e kthen, ¹⁸ le ta dijë se ai që e kthen mëkatarin nga të gabuarit e rrugës së tij, do të shpëtojë një shpirt nga vdekja dhe do të mbulojë një shumicë mëkatesh. ¹⁹ Pjetri, apostull i Jezu Krishtit, të zgjedhurve që rrijnë në diasporën e Pontit, të Galatisë, të Kapadokisë, të Azisë dhe të Bitinisë, ²⁰ të zgjedhurve sipas paranjohjes së Perëndisë, Atit, me anë të shenjtërimit të Frymës, për t’u bindur dhe për t’u spërkatur me gjakun e

Jezu Krishtit; hiri dhe paqja u shtoftë mbi ju.

Bibla e Shenjtë
The Holy Bible in Albanian

Public Domain

Language: shqiptar (Albanian, Tosk)

Translation by: Albanian Bible Society

This Bible is in the PUBLIC DOMAIN in the United States. You may copy it freely.

2014-09-04

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 9 Oct 2020

92fc4cc0-e5ee-58a5-884d-3139a6413894